

[Lasse Budtz]

overvejelser om fremstilling og udstationering af f. eks. neutronbomber, det tvivler jeg ikke om. Men der er ingen tvivl om, at det for øjeblikket ikke er den amerikanske regerings politik, og der kan heller ikke være tvivl om, at socialdemokratiet og den regering, socialdemokratiet har været i stand til at danne, klart har tilkendegivet, at vi synes, det er en dårlig idé. Vi har sagt det ved flere lejligheder, og ministeren har bekræftet det, og den amerikanske regering ved det udmærket. Men jeg må desværre gøre opmærksom på, at det er ret begrænset, hvordan vi i dette land kan påvirke den amerikanske regering med vores trods alt begrænsede indflydelse.

Jeg er enig med hr. Gert Petersen, når han siger, at det er vigtigt at starte med fligene, og her må jeg henvise til udenrigsministerens udtalelser: vi er startet med fligene i socialdemokratiet, idet vi er startet med TNF, fordi det er et brændende aktuelt problem, langt mere brændende og langt mere aktuelt end neutronbomben. Derfor har vi både på regeringsplan og i internationale organisationer og på partiplan været med til at tage initiativer og på forskellig måde forsøgt at fremme forhandlingsprocessen, og heldigvis ser det ud til at give resultat. Jeg påstår ikke, at det er de socialdemokratiske partiers skyld alene, men vi har da heldigvis været med til at pufte i den rigtige retning.

Til hr. Steen Folke og til hr. Stinus vil jeg blot sige, at det da godt kan være, at de har været lidt uopmærksomme eller har haft andre ting i tankerne, medens jeg kom med mit indledende indlæg. Jeg sagde faktisk, at socialdemokratiet stadig har den opfattelse, at det må være det rigtige at arbejde for at undgå en udstationering i Europa, og vi håber, at den nye amerikanske regering vil undgå fabrikation og udstationering, og at det er i overensstemmelse med vor generelle holdning til atomvåben, at vi også siger nej til neutronbomben. Jeg synes faktisk, det er ganske klart og ganske tydeligt.

Jeg tror, at det var hr. Steen Folke, nej, jeg tror, at det var hr. Gert Petersen, men det er sådan set ligegyldigt, der sagde, at Danmark skal sige, at vi ikke kan acceptere neutronbomber i Europa. Ja men ærlig talt, der må altså være en vis proportion i det, man forlanger. Danmark kan tilkendegive, at vi synes, det er en dårlig idé, og at vi forskellige steder vil modarbejde det, men at Danmark

ikke skulle kunne acceptere det, er en tom demonstration. Vi skal naturligvis gøre alt for på internationalt plan at fremkalde en udvikling, som medfører de færrest mulige udstationeringer af et hvilket som helst atomvåben. Der må jeg vende tilbage til TNF-spørgsmålet, for vi kommer ingen vegne i nedrustningsforhandlingerne, hvis vi ikke forsøger at opretholde en vis balance. Jeg påstår ikke, at det skal være en såkaldt millimeterbalance eller nøjagtig det samme antal missiler eller nøjagtig det samme antal sprængladninger, men jeg påstår, at vi for at opnå resultater må have en vis balance.

På hvilket område er der sket en stærk forrykkelse af balancen i de senere år eller i hvert fald i de sidste 2 år? Det er der med hensyn til mellemdistancerakettspørgsmålet, det er der på TNF-området, ved opstillingen af de russiske SS-20 raketter, og det er de russiske SS-20 raketter, der uimodsigeligt har sænket atomtærsklen i Europa. Netop derfor arbejder vi så energisk for at få forhandlinger i gang på dette område, som måske kan begrænse antallet af de russiske raketter og måske i væsentlig grad begrænse opstillingen af et vestligt svar.

Gert Petersen (SF):

Jeg vidste godt, at hr. Arne Melchior ikke var ekspert på dette område, det behøver han ikke forsikre mig om, men fordi man ikke er ekspert, behøver man da ikke afsløre en granseløs uvidenhed.

Det drejer sig om en kaprustningsmekanisme. Man kan ikke sætte lighedstegn mellem alle våben. Det kan man måske, hvis man er absolut pacifist. Forskellige våben har forskellige konsekvenser, både med hensyn til ødelæggelsesgrad og med hensyn til evne til at skærpe spændingen og med hensyn til hele udviklingen af kaprustningen osv. osv.

Den pointe, hr. Arne Melchior totalt ignorerede, er, at i øjeblikket eksisterer neutronbomben ikke, at det er USA, som i øjeblikket har evnen til at udvikle den, og at i hvert fald nogle amerikanske ledere har ønsket at udstationere den. Så er det, jeg siger, at hvis det sker, kan man være ét hundrede procent overbevist om, at så vil russerne også gøre det. Det eneste, vi får ud af det, er, at vi har neutronbomber på denne side, og at vi har neutronbomber på den anden side; det har